

Interviu cu ing. Doru NĂSUI, prim-vicepreşedinte al PNŢCD din România

-Până voi realiza mult promisul interviu despre tine, spune-ne cu ce te ocupi acum, în afară de politică. Nu înainte de a reaminti că te-ai născut al patrulea în familia distinsului şi regretatului avocat Gavrilă Năsui, din Vişeu de Jos, că mama ta, tanti Floare, Dumnezeu să-i odihnească în pace, a fost întemniţată politic în anii '50, că tu, după ciclul primar în oraşul Vişeu de Sus, ai continuat studiile la Bucureşti, unde ai absolvit liceul şi Facultatea de Automatica şi Calculatoare. În 1986 „ai uitat" să te întorci dintr-o excursie în străinătate şi te-ai stabilit în SUA…

- Sunt om de afaceri, am propriile mele firme, în principal în industria de tehnologie a informaţiei şi de telecomunicaţii, cu birouri în 12 ţări şi afaceri în peste 50.

- De când şi de ce ai intrat în politică?

- Am început să fac politică la vârf în PNŢCD, începând cu 2008, pentru că sunt convins că după peste 40 de ani de comunism şi 20 de ani de post-comunism, România are nevoie de o altfel de politică, făcută de un alt fel de politicieni. Este nevoie să se facă politică după note, nu după ureche! O politică în slujba poporului, eficientă şi morală. De ce la ţărănişti? Pentru că asta a fost tradiţia familiei mele, pentru că PNŢCD este continuatorul Partidului Naţional Român al transilvănenilor şi unicul partid creştin-democrat din România. Modelul de dezvoltare al societăţii, bazat pe doctrina creştin democrată, este un model eficient şi uman, care a asigurat Germaniei şi Austriei, în ultimele două decenii, succesul economic pe care-l au acum. De aceea, consider că, dacă România vrea să fie de succes, atunci trebuie să adopte o doctrină politică verificată, doctrina care a dus la progres şi în alte ţări. Pentru cei interesaţi de programul politic şi de doctrina creştin-democrată a PNŢCD, acestea se pot găsi pe site-ul www.pntcd.eu.

- Cum ai ajuns în scurt timp prim-vicepreşedinte al partidului, la nivel naţional?

- Am fost ales la Congresul PNŢCD din 24 august 2008, în echipa Radu Sârbu.

- **Cum se vede România din America sau din ţările pe care le colinzi frecvent?**

- În America, România se vede din când în când. O mai văd românii, dar nu există ştiri despre România, decât foarte rar, de genul: Băsescu a luat al doilea mandat, iar Geoană l-a acuzat de fraudă electorală; Românii sunt un popor superstiţios, unul din candidaţii la preşedinţie

susţinând că a fost răpus de flacăra violet… În Europa, România se vede mai des, întrucât este parte a Uniunii Europene şi există mai multe ştiri.

- Dar tu cum vezi România, de acolo?

- Din SUA, eu văd România prin prisma oricărui român, adică foarte bine. România este o ţară excepţională. Are toate resursele de care are nevoie, are munte, mare, câmpie, fluviu, este parte a NATO, este parte a Uniunii Europene.

- **Ce-i mai trebuie ţării noastre ca să devină o ţară de succes?**

- În opinia mea, România are nevoie de un stat funcţional. La câte ţări am văzut în lume, mi-am dat seama de un adevăr foarte simplu: nu există ţări bogate şi ţări sărace, există în schimb ţări bine administrate şi ţări prost administrate. Este şi cazul României de azi, ţara care este prost gospodărită. De aceea, reforma statului român este absolut necesară, întrucât, aşa cum este el acum, este un stat disfuncţional, complicat, ultracentralizat, balcanizat, stat care evident că nu corespunde cerinţelor fireşti de dezvoltare. Cel mai bine simţiţi voi acest lucru, cei care locuiţi permanent în România. Statul nu e funcţional din mai multe motive, cel esenţial, fiindcă nu există separarea puterilor în stat. Se încalcă grav delimitarea între puteri. Guvernul, adică executivul, emite ordonanţe de urgenţă - acte cu caracter legislativ - în loc să guverneze. Legislativul nu şi-a definit încă rolul ca într-o democraţie adevărată, iar puterea judecătorească nu este independentă ci este subordonată politicului. Pe scurt: România este o ţară cu un foarte mare potenţial, dar foarte prost administrată.

- America are 435 de congresmeni şi 100 de senatori la peste 300 de milioane de locuitori! De câţi senatori şi deputaţi crezi că are nevoie România?

- În primul rând, introducerea unui parlament unicameral la români ar fi o foarte mare greşeală. Nu numai că un astfel de parlament ar semăna cu “marea adunare naţională” din vremurile comuniste de tristă amintire, dar, un astfel de aranjament ar contribui semnificativ la consolidarea puterii prezidenţiale şi la apariţia unei noi dictaturi, în defavoarea democraţiei. Este foarte adevărat că avem nevoie de mai puţini parlamentari, dar pentru români, pentru un popor abia ieşit din comunism, este absolut necesară existenţa a două camere parlamentare, cu atribuţiuni diferite. Una care să reprezinte fiecare judeţ şi alta, care să reprezinte populaţia, la număr de locuitori. De pildă, cele 41 de judeţe şi cele 6 sectoare din Bucureşti să dea un număr de 47 de senatori, iar la fiecare 200.000 de locuitori să fie alocat un post de deputat. În felul acesta s-ar ajunge la un număr de 110 deputaţi şi 47 senatori, un număr mai mult decât suficient pentru cele două camere ale parlamentului.

- **În campania electorală, realesul preşedinte vorbea şi domnia sa de reforma statului. Care este diferenţa dintre reforma susţinută de Traian Băsescu şi reforma PNŢCD?**

- Nu am văzut un proiect coerent de la preşedintele statului. Nu a explicat ce şi cum. Tot ce am văzut este că dânsul manipulează conceptul de reformă a statului şi că de fapt încearcă să aibă puteri sporite, în defavoarea guvernului şi a parlamentului şi, în ultimă instanţă, în defavoarea democraţiei. Noi avem un proiect coerent, un proiect care va permite o organizare eficientă a statului român, care va permite înflorirea democraţiei în România şi care va face posibilă apariţia unei economii puternice în România, astfel încât românii să nu mai fie naţiune de întreţinuţi care întind mâna la FMI, ci o naţiune puternică şi prosperă.

- **Faţă de prezent, când România este cum?**

- Organizarea statului român sub forma unei republici semiprezidenţiale după modelul celei de-a V-a Republici Franceze din 1958 a lui De Gaulle este o greşeală de proporţii, care nu a adus nimic bun poporului român. S-a creat o struţo-cămilă cu doi centri de putere de tip “putere executivă”, unul la Cotroceni şi unul la Palatul Victoria, care se bat cap în cap, precum o maşină

cu două volane, condusă de doi şoferi, care trag în direcţii diferite. Puterea legislativă este dinamitată atât de către preşedinte cât şi de către guvern, iar puterea judecătorească nu este independentă ci subordonată executivului. Numim cumva "democraţie" o astfel de monstruozitate de organizare a statului? Nicidecum. Mai degrabă o semi-dictatură, o cleptocraţie care a permis dezvoltarea unei oligarhii şi a unei aşa numite "clase politice" lipsită de o conştiinţă civică adevărată şi de dorinţa de a servi poporul român, şi nu a fi servită de către poporul român.

- PNŢCD preferă monarhia?

- Istoriceşte vorbind, ca formă de organizare a statului, românii au cunoscut democraţie doar pe vremea monarhiei, dar reîntoarcerea la monarhie nu o văd posibilă în condiţiile actuale. Continuarea republicii semiprezidenţiale ar fi, de asemenea, o mare eroare. Rezultatele a 20 de ani de astfel de formă de organizare a statului român se văd în prezent şi nu sunt bune, din păcate. Mai grav, actualul preşedinte vrea să-şi întărească puterea şi să transforme România într-o republică prezidenţială, ceea ce ar fi un dezastru pentru ţară. S-a văzut ce au însemnat dictaturile personale sau ideologice pentru România. În aceste condiţii, unica formă de organizare eficientă a statului român rămâne republica parlamentară, după modelul ţărilor amintite, deja. PNŢCD militează pentru o astfel de republică parlamentară, în care primul ministru guvernează ţara, iar preşedintele este mai mult de decor, de protocol, un mediator şi un reprezentant al tuturor. Mai este nevoie şi de descentralizarea statului roman. Înlocuirea deciziei centralizate de tip stat comunist cu decizia localizată este cheia succesului social şi economic. Timişorenii, băimărenii sau ieşenii, de exemplu, ştiu ei mai bine de ce au nevoie pentru o viaţă mai bună decât Bucureştiul, de unde se trag sforile. Statul minimal şi descentralizat, cu un număr restrâns de funcţionari, reprezintă secretul progresului economic pentru orice popor, pentru că responsabilizează conducerile locale şi pentru că porneşte avalanşa creşterii economice locale şi, prin însumare, o creştere economică naţională excepţională. Vă pot asigura că, în condiţiile unei astfel de organizări a statului român, produsul intern brut s-ar putea tripla în maximum 10 ani, iar standardul de viaţă al românului ar ajunge foarte aproape de cel european.

- Foarte corect, ce zici, dragă Doru, dar aşa pot apărea discrepanţe între zone, provincii…

- Evident că apar discrepanţe, dar asta este starea naturală care creează competiţie, iar competiţia creează dezvoltare. Este exact starea pe care trebuie să o creăm pentru a permite dezvoltarea! Un stat excesiv centralizat, cu foarte mulţi funcţionari, este o reţetă sigură pentru subdezvoltare. Imaginează-ţi un roi de albine, care are albina regină, albine lucrătoare, albine soldaţi şi albine trântori. Cât timp există un echilibru natural între aceste categorii de albine, tot roiul trăieşte bine. Dacă însă, numărul albinelor soldat sau al albinelor trântor creşte în defavoarea albinelor lucrătoare, echilibrul dispare şi tot roiul trăieşte prost sau dispare. Acesta este cazul României: mai mulţi soldaţi, mai mulţi trântori şi mai puţine albine care fac miere! Am citit, de pildă, că serviciile secrete din România sunt de 5 ori mai mari decât cele din Germania, Anglia sau America, raportat pe cap de locuitor. Cine pe cine ascultă, cine pe cine urmăreşte şi în ce scop? Oare chiar este nevoie de atât de multe albine-soldat? Cine îi plăteşte pe aceşti oameni şi din a cui miere?

- Cum apreciezi faptul că la ultimele alegeri prezidenţiale de la noi, 5 milioane au votat împotriva lui Băsescu, alte 5 milioane au votat împotriva lui Geoană, iar alte 8 milioane de alegători români au stat acasă?

- Şi în America, absenteismul e mare. Dacă prezenţa la vot este mai mare de 40%, înseamnă că e în regulă. Numai că la români există scârba asta faţă de politică, faţă de politicieni. Şi nu e

de mirare. Un popor binecuvântat cu una din cele mai frumoase ţări din lume, România, a avut ghinionul să aibă parte de una din cele mai nocive clase politice, cel puţin în ultimii 20 de ani. Foarte puţini dintre cei care fac politică în România, fie de dreapta, fie de stânga, sunt politicieni adevăraţi. Or, de aici pleacă tot: de la oameni. Dacă românii vor vedea că au politicieni adevăraţi, cum a fost de exemplu Maniu, sigur că vor ieşi la vot, se vor simţi reprezentaţi, vor simţi că nu sunt minţiţi şi vor avea încredere că votul lor contează. Pe când aşa, românul se simte înşelat întrucât simte că în România nu există partide politice şi politicieni adevăraţi ci doar partide personale sau de gaşcă, cu politicieni de o singură orientare şi-anume, de tip fripturist!

- Toamna trecută aţi încercat reunificarea PNŢCD prin atragerea grupării Miluţ la partidul condus de Radu Sârbu.

- Ceea ce nu am înţeles a fost de ce Miluţ, ca preşedinte în funcţiune, a refuzat să participe la congresul din 2008, organizat statutar de propriul său partid! În schimb, a organizat un aşa-zis CNC! Din acest motiv, suntem în justiţie, cu procese peste procese. Din păcate, Legea 14 privind organizarea partidelor este făcută superficial şi nu prevede ce se întâmplă în asemenea cazuri. Evident că, pentru sănătatea partidului, o reconciliere ar fi mai mult decât de dorit.

- În campania prezidenţială de anul trecut aţi încercat o apropiere de PNL şi de PSD. Ce lideri PSD vedeţi ca buni colaboratori cu PNŢCD?

- Noi am făcut doar o alianţă electorală cu PNL, partid de dreapta şi anticomunist, ca şi noi, până la alegerile din 2012. Cu PSD, partidul de stânga, nu am făcut nici o alianţă. Dar, este adevărat, că Acordul de la Timişoara pentru Reconciliere Naţională este un pas extrem de important în vindecarea acestui popor, după traumele făcute de către comunişti. Din păcate însă, lumea nu a citit, nu a studiat acest Acord în care PSD se delimitează complet de trecutul său comunist, declarând că este partid social democrat de factură europeană. Vezi site-ul www.pntcd.eu. În fapt, începând cu momentul Timişoara din, toamna trecută, între PNŢCD şi PSD nu mai există relaţii de inamiciţie. Există doar relaţii normale, de adversari politici si doctrinari, dar nu de inamici. Aşa cum există între creştin-democraţii şi social-democraţii europeni. Din păcate, mulţi membri PNŢCD, dar mai ales PSD
s-au opus Acordului. Iliescu a criticat dur acest Acord, afirmând că este o greşeală şi o deviere doctrinară a PSD! Eu nu pot decât să-l felicit pe Mircea Geoană pentru că a semnat acest acord, demonstrând că este un social democrat european şi nu un bolşevic! Geoană este o figură de mare notorietate, el reuşind să strângă 5 milioane de voturi pentru PSD şi să semneze acest Acord de reconciliere de la Timişoara, de o importanţă formidabilă, despre care se va vorbi din ce în ce mai mult. Este interesant că acest acord a fost mult mai receptat în străinătate decât în România! Din păcate, presa scrisă şi audio-vizuală din România a pomenit prea puţin despre acest Acord de Reconciliere, dovedind că ea este interesată doar de scandaluri, can-can-uri, bârfe şi manele! Sunt ferm convins că atât dl Geoană, cât şi generaţia de lideri tineri din PSD înţeleg importanţa creştin-democraţiei pe scena politică din ţara noastră, ca parte a scenei politice europene şi ca parte a integrării României în Uniunea Europeană, unde creştin-democraţia se reflectă în social-democraţie şi invers.

- Care este relaţia voastră cu PDL? Şi ei se declară partid de dreapta.

- Relaţia cu PDL este din păcate viciată de existenţa grupării Miluţ, care a propus ca PNŢCD să se verse în PDL. Practic, el a propus moartea partidului nostru, lucru cu care noi nu suntem de acord. Nu am înţeles de ce liderii actuali ai PDL au preferat să discute cu gruparea Miluţ, în loc să discute cu reprezentanţii aleşi ai PNŢCD. Din acest motiv, nu avem o relaţie bine definită cu PDL, deşi facem parte împreună din PPE.

- Omagierea marelui patriot Iuliu Maniu a avut loc pe 6-7 februarie la Baia Mare şi Sighet. Au fost prezenţi lideri PNŢCD din toată ţara. Cum i-ai primit la tine acasă, în Maramureş, unde revii adesea?

- Reuşita întâlnire din Maramureş a confirmat clar că există o piaţă politică pentru creştin-democraţie în România, iar PNŢCD-ul este exponentul ei. La Sighet şi Baia Mare am confirmat că facem politică doctrinară, nu politică pe bază de sinecură. Noi facem politica morală, adică altfel de politică decât ceilalţi. Sunt convins că de o astfel de politică este nevoie în România la ora actuală şi că numai o politică morală poate duce la dezvoltarea poporului român.

- Ce ţi-ai propus să mai faci în viitor?

- Aşteptăm să clarificăm situaţia juridică a partidului, să relansăm brand-ul PNŢCD în România, pe baze noi, pe baze doctrinare şi să oferim o tribună de manifestare tuturor celor care cred în valorile creştin-democrate şi vor să facă o politică morală în România.

- Vă doresc succes!

Florentin NĂSUI, Graiul Maramuresului